

Kıskandım

– ARİFCE · 26 Ağustos 2013

Geç kaldım vuslata mecnuna döndüm
Çölde sana esen yeli kıskandım
Savrulup dağılır kumral saçların
Yüzüne dökülen teli kıskandım

Çekilmez dumansın karlı dağımda
Ömrümü adadım gençlik çağımda
Gonca güldün açan saklı bağımda
Dalına uzanan eli kıskandım

Sensizliği yaşar derde banarım
Her nefes alışta durmaz anarım
Söylemesin kimse sonra yanarım
Adını söyleyen dili kıskandım

Yoluna kurbandır anla bu fani
Kıymetin bilemez acıtır teni
Hoyratça kucaklar incitir seni
Kemer olup saran beli kıskandım

Ayrılık kadermiş bahane buya
Gülüşün kalsaydı bana hediye
Gelmez oldun sılam yâd eller diye
Yürüdüğün tozlu yolu kıskandım

ARİF BARAN (ARİFCE)